

[Ole Bjørn Kraft.]

Derefter anvendte det ærede Medlem Hr. Rager en lang Tid til at beskæftige sig med Spørgsmaalet om, at vort Forslag ikke var mere effektivt end Regeringens. Han talte ud fra den Betragtning, at Danmark i det hele taget ikke kunde lave nogen Forsvarsordning, der kunde være effektiv. Han sagde, at det konservative Forslag skaber ikke fuld Sikkerhed. Det er der heller ingen, der har sagt. Det er ganske urimeligt at ville paastaa, at Konservatismen mener, at vort Forslag eller at noget Forslag kunde skabe det, det ærede Medlem kalder fuld Sikkerhed, og skønt det ærede Medlem egentlig førte hele sin Argumentation ud fra denne Betragtning, maatte han ogsaa til sidst selv sige: ganske vist har de Konservative ikke sagt det, men de mener det.

Hele den Maade, det ærede Medlem argumenterede paa, var, naar man drog Konsekvenserne af den, en Argumentation ikke mod vort Forslag, men en Argumentation i lige saa høj Grad, lige saa stærk og lige saa virkningsfuld over for det Forslag, som Regeringen har forelagt. Skulde man drage Konsekvensen af alle de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte med Hensyn til det danske Folks og det danske Riges Magtesløshed over for dette Problem, saa er der kun een Konsekvens at drage, den Konsekvens, som Det radikale Parti drog i gamle Dage, den Konsekvens, som den ærede Ordfører for Det radikale Parti Gang paa Gang tidligere har draget, at det ikke er muligt at lave en positiv Forsvarsordning, at vi derfor skulde gaa til en Afrustning.

Derfor blev hele det ærede Medlems Argumentation et Vidnesbyrd om, at naar Det radikale Parti har tilsluttet sig det Forslag, som Forsvarsministeren, for saa vidt med Rette, har kaldt et positivt Forslag, saa har de ikke gjort det, fordi de er blevet overbevist om Rigtigheden deraf, saa har de ikke gjort det, fordi de tilslutter sig de Tanker, som man maa formode danner Basis for dette Forslag, men de har kun gjort det af een Aarsag: den politiske Nødvendighed. Thi alt, hvad det ærede Medlem sagde, kunde han lige saa godt have sagt som Forsvar for det Afrustningsforslag, som Radikalismen tidligere stod paa. Radikalismens Tilslutning til Regeringsforslaget er efter den radikale Ordførers egne Udtalelser her i Salen kun formel, men ikke reel. Man har bøjet sig, man har accepteret, men man har ikke den Sindsindstilling over for Forslaget, som Forslaget i Virkeligheden forud-

sætter. Det var Hørups Aand, der talte gennem den radikale Ordførers Mund; paa ny klang i den danske Rigsdag det selvpiggende: „Hvad kan det nytte?“

Der kan ikke være nogen Uenighed om, at Danmark i en Situation, hvor en Stormagt angriber os med det Formaal at erobre os, vil være stillet saaledes, at vi kun vil kunne yde en meget ringe Modstand. Det ærede Medlem Hr. Rager synes at gaa ud fra, at denne Situation er den sandsynlige, thi det var hele Udgangspunktet for hans Angreb paa det konservative Forslag. Jeg tror ikke, den er sandsynlig. Jeg tror ikke, det er rigtigt at gaa ud fra, at der i Øjeblikket i Europa er nogen Stormagt, der forbereder en Erobringskrig over for Danmark. Det er kun, hvis man vil være en selvpiggende hypokonder, at man som Argumentation over for et rimeligt Forslag udmaler en Fare af denne Karakter, som ikke har nogen Basis i Virkeligheden.

Men jeg vil gerne sige, hvis vi skal tale om Spørgsmaalet Eksistensforsvar eller ikke, at selv om jeg erkender — og det maa man nøgternt gøre —, at al Sandsynlighed er for, at hvis en Stormagt vil erobre Danmark, vil vi ikke kunne hindre den deri, vilde jeg, hvis man var stillet over for det Spørgsmaal, hvorvidt man skulde have et Værn eller ej, ikke et Øjeblik være i Tvivl om, at man skulde have et Værn. Jeg tror, at hvis man paa Forhaand opgiver enhver Modstand, paa Forhaand erkender, at her i Verden afgør Tallene alt, saa kan man lige saa godt opføre med at tænke paa at være en fri og selvstændig Nation.

Men det er ikke den Situation, som det er naturligt at overveje, naar vi skal beskæftige os med Forsvarsspørgsmaal. Vi tror, at i de Situationer, som kan komme til at foreligge, hvor der er Spørgsmaal om Muligheden for en Neutralitetskrænkelse, hvor Spørgsmaalet er, om en Magt i en given Situation kan have Fordel af at benytte en Del af vort Territorium, nogle af vore Farvande til sine Operationer, dér er det af Betydning, at vi har skabt det stærkeste mulige Forsvar. Det er det ud fra den Betragtning, at skal der løbes en virkelig Risiko, skal der bringes et virkelig Offer for at opnaa den Fordel, som en saadan Besættelse vil medføre for den paagældende Stormagt, er der god Grund til at tro, at denne i ni af ti Tilfælde vil vige tilbage derfor, fordi Spørgsmaalet Danmark ikke for den vil være det afgørende, naar denne Sag ligger for. Vi har ogsaa, mener vi, Erfaringer derfor. H. P. Hanssen har nævnt